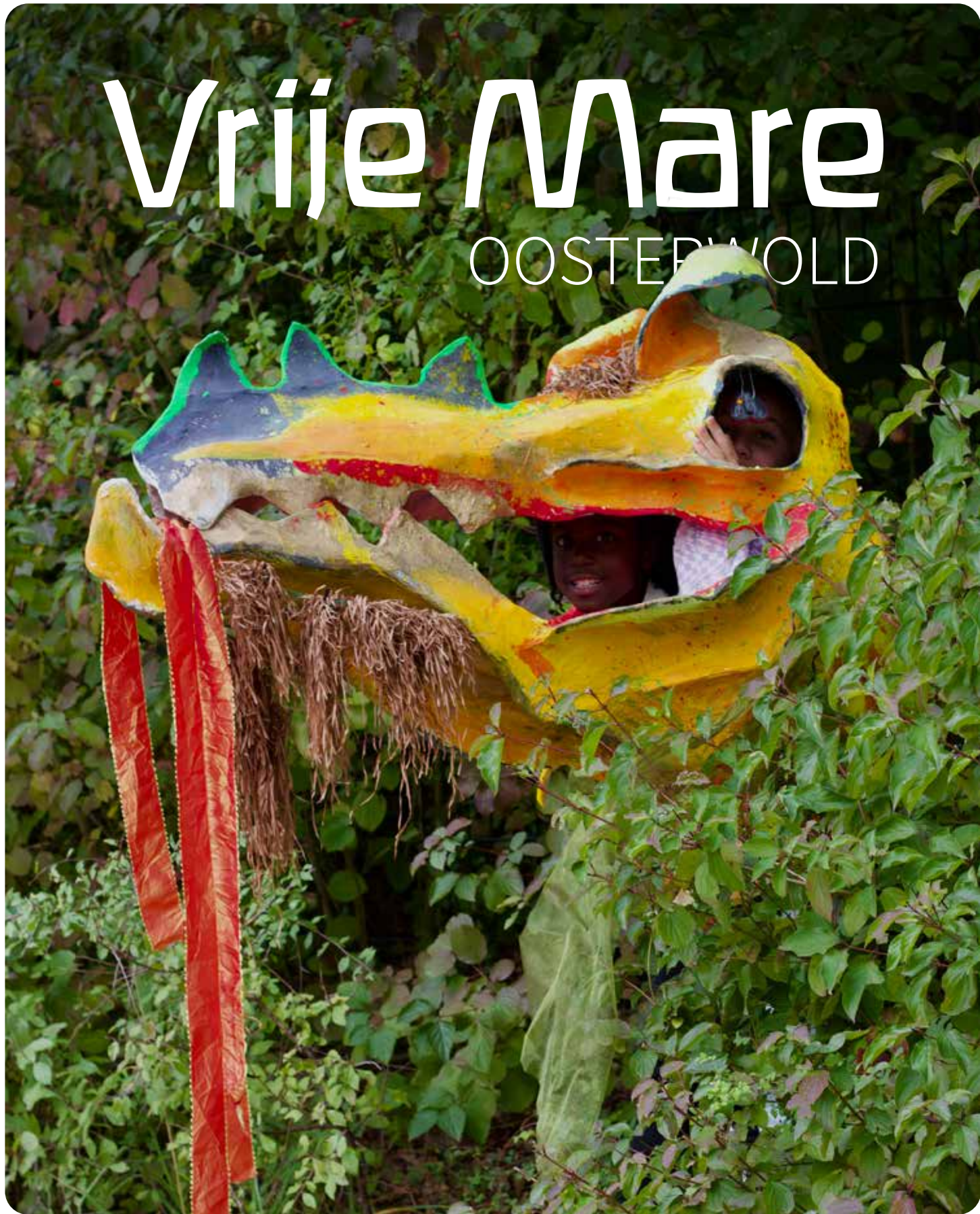

Vrije Mare

OOSTERWOLD

JAARFEESTEN VIEREN!

Van Michaël
naar Sint-Nicolaas

HERFST! Wat doen
we dit seizoen op de
Vrijeschool?

BUITENDAG KLEUTERS

Wandelen, zingen
en verzamelen

Van Michaël naar Sint Nicolaas

Twee weken geleden vierden we het Michaëlsfeest, waarin we stilstonden bij moed, innerlijke kracht en het overwinnen van de donkerte in onszelf. Michaël roept ons op om wakker en moedig te zijn, net zoals Sint-Joris die in het verhaal de draak verslaat.

Nu kijken we vooruit naar Sint-Maarten op 11 november, het feest van delen en licht brengen in de duisternis. Het verhaal van Sint-Maarten gaat over Martinus, een Romeinse legerofficier die bij de poort van Amiens zijn mantel deelde met een bedelaar. Die nacht droomde hij dat de bedelaar Christus was. Vanaf dat moment wijdde Martinus zijn leven aan de armen en zieken. Op school vieren we dit door kinderen zelf

lichtjes aan te steken in uitgeholde voederbieten of pompoenen en liederen te zingen. Zo brengen we letterlijk en symbolisch licht in de duisternis. Een feest van warmte, verbondenheid en het eerste licht dat ons naar de kerstperiode leidt.

Daarna komt alweer de derde ruiter van deze herfsttijd: Sint-Nicolaas. Deze goedheiligman brengt rust, wijsheid en cadeautjes, en helpt ons te groeien in vrijgevigheid en goedheid. Zo gaat de tijd van Michaël, via Sint-Maarten, langzaam naar de lichtperiode van Kerstmis, waarin we ons openstellen voor het grote licht.

PIJL EN BOOG SCHIETEN

vrijdag 26 september 2025

Klas 5 van de Vrijeschool Oosterwold heeft bij "versla de draak" pijl en boog geschoten. Chantal een moeder op deze school had twee prachtige draken gemaakt die zij mochten verslaan. Er was veel commentaar en de een vond het spannend en de ander niet, maar al snel begon iedereen het door te hebben en was er veel raak geschoten. We kregen op een gegeven moment ook nog eens publiek. Maar het belangrijkste is dat iedereen veel plezier had!

Valentina, Klas 5

Samen leren, spelen en ontdekken in klas 2

In klas 2 oefenen de leerlingen met samenwerken, verdiepen ze zich in fabels, wordt er gerekend en geschilderd. Natuurlijk is er ook volop aandacht voor lezen en boeken. Juf Suzanne geeft een inkijkje in wat er de afgelopen weken allemaal gebeurde.

In klas 2 wordt geoefend met samenwerken. Dat doen ze bijvoorbeeld met een groot vel papier, een zogenaamde placemat. Elk kind schrijft in zijn eigen vak zoveel mogelijk woorden met 'ei'. Daarna laten ze elkaar zien welke woorden ze hebben gevonden. De woorden die hetzelfde zijn, komen in het middenstuk te staan. Wie die woorden mag opschrijven, bepalen ze samen.

FABELS

We zijn nu bezig met de taalperiode. De fabels staan centraal. De verhalen worden verteld, besproken, nagespeeld en vervolgens verwerkt in het periodeschrift.

SPLITSEN

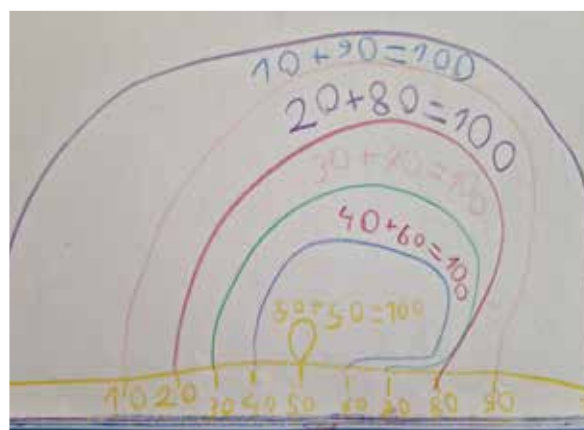
De eerste rekenperiode hebben we gewerkt met de splitsingen en welke sommen hierbij horen. Ook de vriendjes van 100 hebben we verwerkt in het periodeschrift. Daarnaast ook veel spelletjes met elkaar gedaan om de sommen tot en met 10 te automatiseren.

SCHILDEREN

Bij het vormtekenen zie je ook weer de dialoog vanuit de vertelstof van klas 2 terug. Op dit moment zijn we bezig om de complementaire kleuren tegenover elkaar te zetten zodat deze dialoog ook bij het schilderen gevoeld en verwerkt wordt.

LEZEN

In klas 2 gaan we verder met het technisch en begrijpend lezen. We hebben een gezellige leeshoek met een bank en een goedgevulde boekenkast. Op de deur van de klas laten we zien hoeveel boeken we samen lezen. Wanneer de kinderen een boek uit hebben gelezen, meten ze hoe dik de rug is en maken ze een bijpassende boekenrug van papier. Die versieren ze en schrijven de titel erop. Alle papieren ruggen worden op het raam van de deur geplakt, zodat zichtbaar wordt hoeveel boeken er in de klas gelezen zijn!

Ouderblog

Waarom kiezen ouders voor de vrijeschool? Iedere Vrije Mare laten we een ouder aan het woord. Dit keer Frode, die 35 jaar geleden zelf als kind op Vrijeschool Almere zat. 'Het voelde meteen goed'.

Hallo! Ik ben Frode (46 jaar), vader van Pippa Lee (9), die nu in de derde klas zit bij juf Mireille. Pippa heeft een oudere broer Pablo (15) en zus KikiAnn (18). Ons gezin heeft al op veel verschillende vrijescholen gezeten. Mijn vrouw Jolien en ik zaten zelfs samen in de klas op het Geert Groote College in Amsterdam (de middelbare Vrije School).

Maar voor mij begon het vrijeschoolavontuur eerder, op de Vrijeschool Almere. Dat is inmiddels meer dan 35 jaar geleden, en op een hele andere locatie. Ik herinner me nog goed hoe ik als tienjarig jongetje binnenkwam. Ik kwam van een strenge school en belandde voor mijn gevoel in de hemel: zo warm en vrij. Ik genoot van de verhalen, het toneel, de feesten, de handenarbeid en vooral de sfeer. Het paste helemaal bij mij. Jolien had een soortgelijke ervaring op de vrijeschool in Zaandam.

Een paar jaar later kwamen we dus allebei op de middelbare school in Amsterdam terecht. Ik zie haar nog het lokaal binnenlopen en dacht: 'Wow, komt zij bij mij in de klas? Wat leuk!' Het duurde nog bijna tien jaar voordat we een relatie kregen, maar de kiem werd daar gelegd. Overigens waren we niet de enigen: drie stellen uit onze klas trouwden later met

elkaar, en nog eens twee met iemand uit de parallelklas of een hogere klas. Toen wij zelf kinderen kregen, was de keuze duidelijk: die moesten ook naar de vrijeschool. Omdat we toen in het dorpje Neck woonden, werd dat de Waterlandsschool in Purmerend. Een kleine, lieve school waar onze oudste dochter en later ook onze zoon met plezier naartoe gingen. Het enige nadeel was het hoge verloop van leerkrachten, wat veel onrust gaf.

Negen jaar geleden verhuisden we naar Almere Oosterveld. We zochten toen een stabiele school en vonden die in Bussum, bij de Vrije School Michael. Vanuit Oosterveld was dat vrijwel net zo ver rijden als naar de vrijeschool in Almere. Onze oudste kinderen hebben daar een hele fijne tijd gehad. Toen Pippa schoolrijp werd, kwam er een nieuwe optie: de staatsvrije vrijeschool Sofia, vlak bij ons huis. Dat leek ons fantastisch – nog vrijer en ook nog eens dichtbij. Maar Pippa dacht daar anders over. Een heel jaar lang ging ze huilend naar school. Toen dat maar bleef aanhouden besloten we haar zelf onderwijs te geven.

We deden dat drie jaar lang, op basis van unschooling: een leermethode waarbij het kind zelf kiest waarin het zich wil verdiepen. Het was bijzonder om te zien hoeveel een kind kan leren vanuit pure interesse in het leven. Maar uiteindelijk misten we de sociale kant: andere kinderen en de jaarfeesten.

'Ik herkende iets van de sfeer van mijn eigen schooltijd'

Ondertussen was de Vrijeschool Oosterveld van de grond gekomen. Toen we er gingen kijken, voelde het meteen goed. Ik herkende iets van de sfeer van mijn eigen schooltijd. Na een fijn gesprek met juf Mireille begon Pippa afgelopen maart in de klas. Het is voor haar nog steeds niet altijd makkelijk om naar school te gaan, maar bij het ophalen heeft ze eindeloze verhalen. We zien hoe ze wordt uitgedaagd en gesteund, en hoe ze haar plek vindt in een lieve klas.

Appelmoes maken, schilderen en buitendag met klas 5

Van appelmoes koken met de eersteklassers tot schilderen met nieuwe technieken. Een inkijkje in wat de leerlingen van klas 5 hebben meegemaakt.

Tijdens de Michaëlsweek heeft klas 5 samen met klas 1 appelmoes gemaakt. De grote vijfdeklassers hielpen de eersteklassers die dit voor het eerst op school gemaakt hebben.

verzameld, die gesneden in stukjes, en in de klassen gekookt tot een overheerlijke appelmoes”, vertelt juf Myra. “Toen de moes klaar was, hebben we tijdens het smullen van de moes, geluisterd naar het verhaal dat meester Tristan ons vertelde: Joris en de draak. Het was een groot succes waarin de verbinding te voelen was.”

Ook is klas 5 aan het schilderen met verschillende en nieuwe technieken. Zoals bomen waarin donker, licht en schaduw terug te zien zijn in een oase van geel. En in de Michaëlsweek een lichtend zwaard van regenboogkleuren waarin er met contrakleuren een zwaard uitgespaard wordt. “Een grote uitdaging, maar erg leerzaam!”, aldus juf Myra.

Buitendag op de hei

We gaan dit schooljaar leren over de biotopen van verschillende gebieden in Nederland. Leven in een ecosysteem was de rode draad van deze dag. We hebben ons verbonden met de omgeving door op zoek te gaan naar elementen op de hei die dezelfde kleur hadden als het edelsteentje dat de leerlingen hadden gekregen. Vervolgens hebben we een netwerk van dieren in het

ecosysteem gemaakt. Op een gegeven moment kwamen we terecht in een schaapskudde die werd geleid door honden. Dit moment hebben we benut om te leren hoe mens, dier en natuur samenwerken om het ecosysteem in balans te houden: het schaap eet van de hei om overbegroeiing tegen te gaan, de schapen worden geleid

door de honden, en de honden worden geleid door de mens (de schapenherder). Zo blijft de natuur met elkaar in evenwicht.

Daarna hebben de leerlingen een kosmologie gemaakt, waarin de elementen dier, natuur en mens op kunstzinnige wijze tot uitdrukking moesten komen. De presentaties en de buitendag waren beide een groot succes!

Buitendag kleuters

Wandelen, zingen en verzamelen tijdens de eerste buitendag

Juf Myrthe en Juf Mariska

Op donderdag 18 september was het voor de kleuters weer de eerste buitendag. De drie kleuterklassen zijn naar de Kemphaan geweest. Daar hebben de kinderen geleerd over bomen en de boomvruchten. Juf Myrthe vertelt erover.

We hebben gezongen over de eikenboom en zijn als een spiraal in elkaar gedraaid om een hele dikke boom te vormen met de klas. Wat was het dan ook leuk om te ontdekken dat er omgezaagde boomstammen op het veld lagen. De kinderen konden meteen de jaarringen van de boom in het echt bewonderen.

Vervolgens hebben we een heel stuk door het bos gewandeld en vonden emmers vol met walnoten, eikeltjes en sparappels. De ene vondst was een nog grotere schat dan de ander. Ook hebben we in het bos op de grond grote bomen gemaakt. De bomen moesten allemaal een stam, takken, bladeren en wortels hebben.

Ook de kleuterklas van Mariska heeft een heerlijke buitendag gehad. Haar verhaal lees je hieronder.

We begonnen de dag met een stiltespel. Wat hoor je als je je ogen dicht hebt? Wat voel je als je je ogen dicht hebt? We hoorden de vogels fluiten en we voelden de regen op onze handen. Daarna deden we een paar kringspelletjes.

Agnes, onze natuurwijzer, liep met ons mee en wees ons op de boomstammetjes die op het veld lagen, waar ook hele mooie beelden uit gehakt waren: een eekhoorn en 2 kabouters. Een jongetjeskabouter en een meisjeskabouter volgens de kinderen. Ik vroeg: "Waar kan je dan aan zien dat het ene beeld een jongen is en de ander een meisje?" En zo ontstonden allemaal gesprekjes. "Deze heeft een jurkje aan". "Ja, maar dat kunnen jongens ook dragen, toch?" "De ene heeft lang haar en de ander niet". "Ja dat kan dus ook een jongen zijn". "Deze heeft een baard..."

Toen gingen we een spel doen dat we de boomvruchten van klein naar groot gingen neerleggen en mochten we als een eekhoortje de boomvruchten op een geheime plek verstoppen. Zouden we, als we in de winter terugkomen, deze voorraad nog kunnen vinden? Ik ben benieuwd of dat lukt. Want misschien heeft een hongerig diertje (een eekhoortje of muisje?) zich dan wel tegoed gedaan aan al die heerlijke eikeltjes en nootjes...

Ondanks het natte weer en voor sommige kinderen de eerste buitendag of zelfs de eerste week op school hebben ze heel enthousiast meegedaan en het allemaal goed volgehouden. Het was een geslaagde eerste buitendag, op naar de volgende!

Nog een leuk nieuwtje: onze school is nu officieel een natuurwijs-school! En wij zijn ook geslaagd en mochten onze diploma's als natuur(onder)wijzer in ontvangst nemen! Hieperdepiep hoeraaaa!

EEN GOEDE VOORBEREIDING IS HET HALVE WERK....?

Juf Djoeke

Goed voorbereiden is het halve werk leerde ik ooit op de pabo. Eindeloos heb ik samen met de andere juffen nagedacht; deze activiteit hier, dit leerdoel daar, boeken bij het onderwerp kiezen, noem maar op. In de klas heb ik meerdere keren voorgelezen uit het boek “het begint met een zaadje”, waarin we ontdekken dat het zaadje van de boom weer een nieuwe boom wordt. Ik ben klaar voor de eerste buitendag van het jaar.

De meeste kinderen rennen enthousiast naar het veld met de lindeboom, sommigen hebben er nog wat moeite mee. Afscheid nemen is soms moeilijk en de miezer voelt niet zo fijn. Gelukkig zijn alle kinderen goed ingepakt en lopen op warme laarzen.

We beginnen in de kring met de ouders en kinderen samen. We zingen een liedje over de boom, voelen hoe het is om stevig te staan, luisteren naar alles om ons heen en dwarrelen net als het zaadje uit het boek in het rond. Tot zo ver is het thema gelukt, maar dan zie ik een sloom padje dat zo mijn emmer in springt. We kijken er met elkaar naar.

Als we door het bos wandelen is de opdracht boomvruchten te zoeken, maar ik hoor vooral “hier is kikker kwekkie!!”, “nee daar!!” Er worden schuilplaatsen voor de kikker gemaakt en wat eet hij eigenlijk?

De kinderen die aan het begin van de dag nog wat timide waren, rennen nu vrolijk mee. Ik doe nog twee verwoede pogingen mijn zorgvuldig voorbereide activiteiten met de kinderen uit te voeren, maar waar ik de ouders keurig een boom zie maken van schatten uit de natuur, zijn de meeste kinderen met rode konen van enthousiasme op zoek naar ‘kikker kwekkie’. Van het verstoppen van boomvruchten als wintervoorraad komt al net zo weinig terecht. Dan laat ik het los. We genieten gewoon met elkaar van het buitenspel, het avontuur en alles wat de natuur ons geeft.

Van mijn zorgvuldig voorbereide dag is niets over, maar iedereen heeft genoten en wat is er veel geleerd. Scheelt mij weer voor de volgende keer: er ligt een kant en klare ongebruikte lesdag klaar...

En voor de ouders: jullie bomen waren prachtig hoor!

Vierdeklassers ontdekken de Noordse mythologie, breuken en... hun plek in de wereld

Juf Monique

Op de vrijeschool is er een samenhang tussen wat er in het leerplan aan bod komt en de ontwikkelingsfase van de kinderen. In de vierde klas geldt dat bijvoorbeeld ook voor rekenen (breuken) en voor de verhalen (Noordse mythologie).

Juf Monique en juf Anne zijn in klas 4 druk met het verkennen van de verhalen van de Edda, de Noordse mythologie. “We verbazen ons over het wereldbeeld dat daar geschetst wordt en proberen ons ertoe te verhouden”, vertelt juf Monique. Op de ouderavond vertelde Monique door welke fase een vierdeklasser gaat en hoe de vertelstof van de Edda hen daarbij helpen.

De mythen uit de Noordse (of Noorse) mythologie zijn minder harmonieus dan bijvoorbeeld de sprookjes die eerder verteld werden. De verhalen gaan vaak over botsingen, strijd en verwoesting (denk aan Ragnarök), maar ook over moed en humor. Dat sluit aan bij het kind in deze fase: de

vanzelfsprekende geborgenheid van het jongere kind maakt plaats voor een gevoel van twijfel en soms ook strijd van binnen. De mythen geven beelden die kinderen helpen om dat ‘kapotgaan’ (en opnieuw opbouwen) van de wereld van binnen te verwerken.

Binnenkort zal deze klas zich gaan bezighouden met de breuken. Juf Monique vertelde ouders dat kinderen in deze levensfase voor het eerst zien dat de wereld niet meer vanzelfsprekend één geheel is. Ze krijgen meer een besef van ‘ik en de wereld’. In het rekenen sluit breuken daarbij aan: iets dat eerst een geheel was, wordt gedeeld, verdeeld, ‘kapotgemaakt’ in stukken. Ook krijgen de leerlingen dit jaar topografie: dat helpt hen de wereld om zich heen te structureren. Samen met juf Anne snuffelt de klas momenteel aan de geschiedenis van Nederland.

Er gebeurt nog veel meer: Engels en Koor zijn nieuwe vakken, waar de klas nog erg aan moet wennen, vertelt juf Monique. En verder? “We hebben net de eerste zonnige buitendag bij de Oostvaardersplassen gehad. Daar hebben we de zintuigen op scherp gezet, met als toetje het kijken naar de Oostvaardersplassen door de verrekijkers in het educatiecentrum. Ook gaat de klas helemaal op in het borduren: ze borduren kleine dierfiguurtjes in opmaat naar de dierkundeperiode. Dit doen ze het liefst de hele dag, zelfs tijdens buiten speeltijd!”

Een kijkje in onze nieuwe schoolbieb!

Lezen vinden we op Vrijeschool Oosterwold heel belangrijk. Daarom besteden we er op allerlei manieren aandacht aan. Juf Suzanne vertelt graag hoe we dat doen.

Dit jaar heeft onze schoolbieb een nieuwe plek gekregen, tegenover het lokaal van klas 2. Er staat nu ook een extra kast, zodat we nog meer boeken kwijt kunnen. De collectie bestaat uit boeken van Bibliotheek Almere (Bibliotheek op School), aangevuld met zelf aangeschafte en gekregen boeken. Iedereen is van harte welkom om eens te komen kijken!

Samen met een aantal betrokken ouders zorgen we dat de bieb goed draait. Zij helpen met het uitlenen, netjes houden en adviseren kinderen bij het kiezen

van een boek. De bieb is nu vier dagdelen per week geopend voor alle klassen. Dat werkt heel fijn: kinderen kunnen snel een nieuw boek lenen en omdat het meestal niet druk is, hebben de biebouders echt tijd om te helpen.

Naast de schoolbieb heeft elke klas ook een eigen boekenhoek. Er wordt bovendien iedere dag voorgelezen. Bij de kleuters is de verrassingsdag zelfs aangepast: in plaats van iets eetbaars mee te nemen, brengt het kind van de dag een boek van thuis mee. Dat boek wordt dan in de klas voorgelezen, zodat iedereen nieuwe verhalen leert kennen.

We organiseren ook regelmatig activiteiten rond lezen: een speurtocht in de bibliotheek, een

boekproeverij in de klas of een bezoek aan een schrijver in de bibliotheek. Leerkrachten doen mee aan de boekenbingo om hun eigen boekenkennis te vergroten, en tijdens de Kinderboekenweek starten we een kralenactie. Voor ieder gelezen boek krijgen kinderen een kraal voor hun ketting, waarbij iedere kraal staat voor een bepaald genre (avontuur, spanning, humor). Zo wordt zichtbaar hoeveel en welke soorten boeken er gelezen zijn.

Tot slot onderzoeken we hoe we kinderboeken nog meer in ons onderwijs kunnen gebruiken, bijvoorbeeld bij begrijpend lezen en in ons periodeonderwijs. Zo bouwen we stap voor stap verder aan een rijke leescultuur op school.

A photograph showing a person in a patterned shirt holding hands with others in a green outdoor setting. The person's arm and hand are visible, holding another person's hand. The background is a lush green area with trees and foliage.

'TOEN IK ZELF HIER OP SCHOOL KWAM, ONTDEKTE IK DAT SCHOOL OOK LEUK KAN ZIJN'

Hij loopt al een tijdje rond bij ons op school: Tristan Bijsterveld. Vorig schooljaar nog als stagiair en nu heeft hij zijn eigen klas. De Vrije Mare vroeg Tristan of hij zich nog even wil voorstellen. "Ik kon niet wachten om te beginnen."

Mijn naam is Tristan Bijsterveld en ik ben 23 jaar. Ik heb heel mijn leven lang in Almere gewoond en heb de afgelopen 4 jaar in Leiden gewoond en gestudeerd. Van nature ben ik lekker nuchter en nieuwsgierig en de antroposofie is mij met de paplepel ingegoten. Ik hou erg van gezelligheid en in verbinding staan met mensen. Ik ga een uitdaging niet uit de weg en ben kalm en vrolijk van aard. Ik heb een rijke fantasie en kan mij heerlijk verliezen in alle leuke dingen die de wereld te bieden heeft.

Als kind begon ik op een reguliere basisschool, later heb ik de overstap naar het montessorionderwijs gemaakt. Tot groep 7 wilde ik niet naar school en vond ik school moeilijk. Toen ben ik de laatste twee jaar van mijn basisschooltijd naar de Vrijeschool Almere gegaan en heb ik bij Leny op de Lierstraat in de klas gezeten. Hier ontdekte ik als kind dat school ook leuk kan zijn! Toen wij leerden over de Romeinen en mineralen en vakken als handenarbeid en schilderen kregen, ontwaakte mijn

passie voor leren. Het bleek opeens dat ik goed was in zowel de basis- als de creatieve vakken. Ik begon school leuk te vinden en voelde me hierdoor gemotiveerd. Ik ben vervolgens naar het Het Geert Groote College Amsterdam (GGCA) gegaan vanuit Almere en heb hier een fijne middelbareschooltijd gehad. De verbinding tussen de basisvakken en de creatieve vakken zorgde ervoor dat ik als kind mijzelf kon vinden in de wereld.

Na de middelbare school heb ik gekeken naar vele universitaire studies zoals psychologie en antropologie. Ik wilde de mensheid begrijpen. Ik merkte al snel dat een hbo beter bij mijn behoefte paste omdat ik met andere mensen in verbinding wil staan. Ik koos ervoor om de opleiding tot leerkracht te volgen, maar ik wilde wel leerkracht worden op een vrijeschool en geen reguliere. Het leven met het jaar, bijdragen aan de persoonlijke ontwikkeling van een kind en het samen ervaren en beleven van de wereld, trokken mij in het vrijeschoolonderwijs. Ik besloot de vrijeschoolpabo te volgen. De afgelopen vier jaar heb ik zo de studie tot vrijeschoolleerkracht gevolgd in Leiden en ben hier recent aan afgestudeerd. Ik heb hier in een brede zin kennis mogen maken met de antroposofie, het lesgeven en nog veel meer. Ik geniet als leerkracht van de combinatie

van uitdagingen, zoals het plannen en voorbereiden van activerende lessen. Daarnaast waardeer ik de persoonlijke verbinding met de kinderen en collega's rondom de school.

Vorig jaar moest ik mijn eindstage lopen en koos ervoor om deze in Almere te lopen. Hier maakte ik kennis met Vrijeschool Oosterwold en was al gauw helemaal op mijn plek. Ik liep mijn eindstage bij Mireille in de klas. Ik heb ervaren hoe het team echt samen om de kinderen heen staat en samen op zoek is naar waardevol en effectief onderwijs. Samen zijn wij op zoek naar hoe wij dit als schoolgemeenschap willen vormgeven, wat ik erg belangrijk vind in mijn werkplek. Ik heb een prachtige balans mogen ervaren in vrijeschoolgedachtegoed en effectief, gericht en vernieuwend onderwijs. Zelden heb ik in stages hierin zo een fijne balans ervaren.

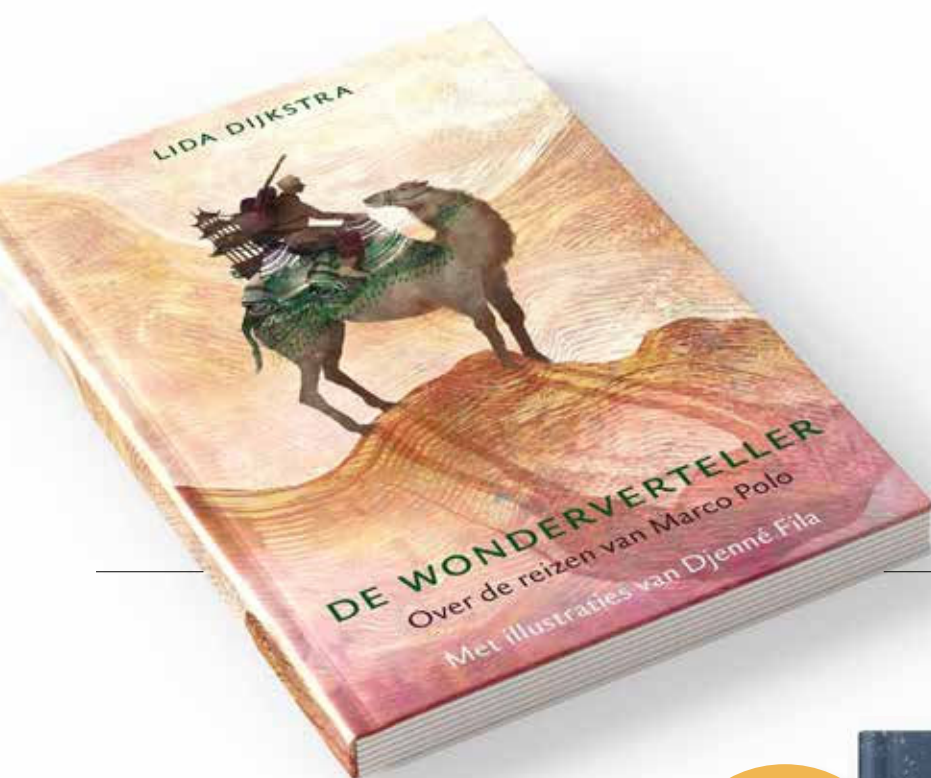
Ook het natuuronderwijs sprak mij erg aan. Zelf ben ik van kinds af aan al bezig met elk dier en plantje dat ik tegenkom. Ik ga graag wandelen en kamperen in

de natuur en kan mij urenlang verwonderen over de magische natuurwereld. Ik heb vorig jaar ook mogen zien hoe ons natuuronderwijs de kinderen verrijkt en hoe mooi de kinderen in verbinding komen te staan met de buitenwereld en zichzelf hierdoor vinden.

Dit jaar ben ik begonnen met mijn eerste klas. Ik sta nu vier dagen voor klas 1, Myrthe staat ook een dag voor de klas. Ik was er in de zomer helemaal klaar voor en kon niet wachten om te beginnen. Ik ben heel blij dat ik met mijn eigen klas heb mogen beginnen en dat ik met de klas bij het begin mocht starten. Samen met de klas stort ik mij dit jaar op een wereld vol fantasie en ontdekkingen. Ik zorg ervoor dat ik elk kind zie en uitdaag op zijn eigen manier. Samen wil ik werken aan een veilige en verbindende sfeer waarin wij in de klas samen ontdekkingen doen in alle vakken met rust en enthousiasme. Ik sta klaar voor alle dingen die wij gaan tegenkomen op ons pad het aankomende jaar en ga hier goed van genieten.

BOEKENTIPS VAN SUZANNE

Als coördinator van onze schoolbibliotheek tipt juf Suzanne in iedere Vrije Mare de allerleukste boeken. Zit er iets tussen voor uw kind? Bestel of leen dan snel in de (school)bieb!

DE WONDERVERTELLER

Afgelopen zomervakantie las ik het prachtige boek *De wonderverteller* van Lida Dijkstra. Onlangs werd dit boek bekroond met de Gouden Griffel én het won de Jonge Beckmanprijs voor beste historische jeugdboek, gekozen door kinderen. Het verhaal gaat over Marco Polo, die bekendstaat om zijn avontuurlijke reizen. In het boek zit hij gevangen in Genua en vertelt daar zijn verhalen aan een medegevangene, die ze opschrijft. Topina, de schoonmaakster van de gevangenis, zorgt ervoor dat deze ontmoetingen plaatsvinden. Zelf luistert ze ook geboeid mee en besluit uiteindelijk haar eigen leven om te gooien en op avontuur te gaan. Het boek leest als een trein en blijft tot het einde boeien. Zelf lezen kan vanaf klas 3 of 4, voorlezen kan al eerder.

LEXIE

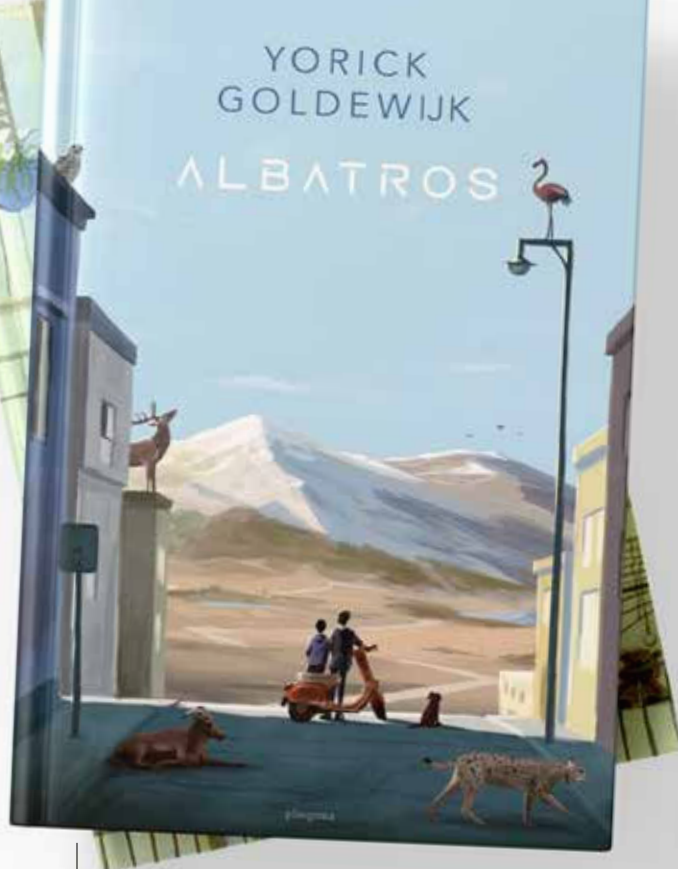
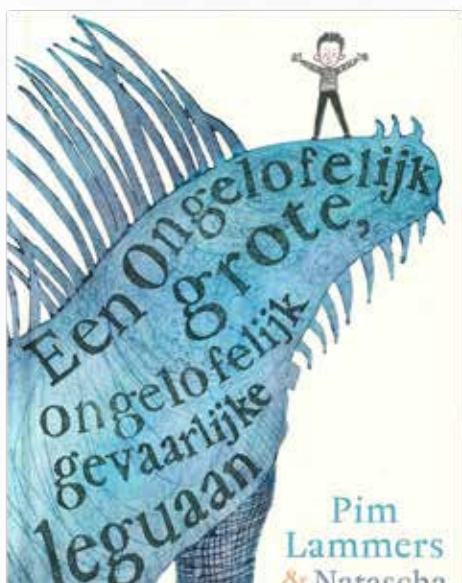
Twee weken geleden bezocht ik een inspiratieavond voor de Kinderboekenweek, speciaal voor juffen en meesters. Daar sprak Kevin Hassing (bekend van *Mus* en kapitein Kwaadbaard) over zijn Kinderboekenweekgeschenk Lexie. Het verhaal gaat over een meisje met dyslexie dat een wens doet bij een vallende ster: ze hoopt dat er geen lastige woorden meer in de klas zijn. Die wens heeft echter grote gevolgen en al snel moet ze op zoek naar een oplossing. Onderweg ontdekt ze dat wat zij eerst als een onzekerheid zag, juist ook een superkracht kan zijn. Koop dus vooral een kinderboek tijdens de Kinderboekenweek (1 t/m 12 oktober), want dan krijg je Lexie er gratis bij!

HET
KINDERBOEKEN-
WEEKGESCHENK
VAN 2025

EEN ONGELOFELIJK GROTE, ONGELOFELIJK GEVAARLIJKE LEGUAAN

Tijdens dezelfde avond waren er ook veel kraampjes met kinderboeken. Mijn oog viel op Een ongelofelijk grote, ongelofelijk gevaarlijke leguaan van Pim Lammers. Ik kocht het meteen om de volgende dag in de klas te lezen. Het verhaal gaat over een jongen die een gezinsfoto mee naar school moet nemen. In plaats van een foto maakt hij een tekening, omdat zijn gezin volgens hem zo bijzonder en groots is dat het niet op een foto past. Al snel merk je dat er iets niet klopt: in werkelijkheid heeft hij een heel gewoon gezin met vader, moeder en een grote zus. Maar hij is jaloers op de bijzondere gezinnen van zijn klasgenoten – bijvoorbeeld een kind met twee vaders, of eentje met een brandweervrouw als moeder. Het boek is geweldig om in gesprek te gaan over verschillende gezinsvormen. De kinderen vonden het minstens zo leuk als ik! De dag erna las ik het opnieuw voor aan klas 3 en ook zij genoten ervan. Een echte aanrader dus! Bovendien is het boek bekroond met de Zilveren Griffel en het Gouden Penseel voor de prachtige illustraties van Natascha Stenvert.

ALBATROS

Op zondag 21 september bezocht ik Boekfest in Utrecht, een literair festival waar schrijvers boeken signeerden en vertelden over hun werk. Ik kwam vooral voor de opname van de Grote Vriendelijke Podcast, waarin Yorick Goldewijk sprak over zijn nieuwste boek Albatros. Natuurlijk heb ik het meteen aangeschaft en laten signeren! Het boek is geschikt voor oudere kinderen, vanaf klas 5 of 6. Het verhaal gaat over Abel. Op een ochtend ontdekt hij dat alle andere mensen zijn veranderd in dieren: zijn vader is een hond, zijn moeder een hert. Niemand weet wat er gebeurd is, maar zijn moeder spoort hem aan op zoek te gaan naar andere mensen die misschien nog wél mens zijn. Abel steekt de brug naar het Noorden over, een gebied dat al eeuwenlang in conflict is met het Zuiden. Daar ontmoet hij Kat, een 15-jarig meisje dat wél mens is gebleven. Samen trekken ze verder naar de zee bij het stadje Mariposa, op zoek naar overgebleven mensen. Het is een spannend en meeslepend verhaal dat je in één ruk wilt uitlezen.

COLUMN

Kinderen moeten veel fouten maken!
De laatste tijd denk ik er vaker over
na: mogen kinderen eigenlijk nog wel
fouten maken?

Ik zie hoe snel we geneigd zijn
te helpen, te beschermen, glad
te strijken. En ik herken dat ook
bij mezelf. Rudolf Steiner gaf de
pedagogische opdracht aan de leraar
om de kinderen te leren ademen.
Dat beeld blijft in mij hangen, maar
wat bedoelde hij daar mee?

Ademen kunnen kinderen vanzelf.
Maar voor mij gaat het om iets anders:
om als mens je eigen midden in de
wereld te kunnen vinden.
Om te leren bewegen in het ritme
van inspanning en ontspanning, van
wakker zijn en rusten.

Om het even kwijt te mogen raken en
dan weer terug te komen bij jezelf.
Om zo te oefenen in het vinden van
je eigen ademritme. Ik zie het soms
gebeuren; Een kind dat boos wordt, of
gefrustreerd. Dat even niet weet wat
te doen, de voet stampt op de grond,
een traan welt op. En wanneer ik
terughoud en gewoon kijk, zie ik hoe
het na een zucht weer verdergaat.

Alsof de adem even stokte en zichzelf
heeft opgelost.

Ik vind dat een geruststellende
gedachte: dat fouten, onhandigheid
en tegenslag er gewoon bij horen.
Dat het leven niet stukgaat als iets
mislukt. Dat we op deze momenten
eigenlijk juist leren ademen terwijl we
vallen en weer opstaan. Misschien is
dat wel waar veerkracht begint.
Niet in weten hoe het moet, maar in
het doorademen als het even niet lukt.

Marjanne

